

Μεγάλα και μικρά Ολοκαυτώματα: λίγες σκέψεις για την επέτειο της Marfin

Όσο κι αν βασανίζω τη σκέψη μου, νιώθω αδύναμος να κατανοήσω τα Ολοκαυτώματα. Μεγάλα ή μικρά, από αιμοσταγείς παρανοϊκούς δικτάτορες ή από μικρούς κι ασήμαντους - αλλά εξίσου διεστραμμένους - φανατικούς που νομίζουν ότι, δολοφονώντας όσους δεν ασπάζονται την "ιδεολογία" τους, κάνουν "επανάσταση"...

Κώστας Παπαχρήστου

SHARE IT

Τα Ολοκαυτώματα έχουν μέσα τους κάτι το μεταφυσικό που τα τοποθετεί έξω από τη λογική του καθημερινού ανθρώπου. Αλλά, ακόμα και από τη λογική των ίδιων των σοφών! Μιλώντας για το ναζιστικό έγκλημα των 6 εκατομμυρίων, ο φιλόσοφος και θεολόγος **Emil Fackenheim** είπε ότι

ήταν "ένα φαινόμενο έξω από τα ανθρώπινα μέτρα, του οποίου το νόημα δεν πρέπει να αναζητήσουμε στην Ιστορία ή την Κοινωνιολογία αλλά στη Θεολογία, αφού η εξήγησή του – αν υπάρχει – μπορεί να είναι γνωστή μόνο στον Θεό".

Φοβάμαι ότι σε ανάλογο συμπέρασμα θα καταλήξουν οι φιλόσοφοι του μέλλοντος (αν το είδος αυτό υπάρχει ακόμα σε έναν κόσμο που έχει πάψει πια να σκέπτεται) προσπαθώντας να κατανοήσουν το **έγκλημα στη Marfin**, που στιγμάτισε ανεξίτηλα μία κοινωνική διαμαρτυρία στις 5 Μαΐου του 2010. Τρεις νέοι άνθρωποι και ένα αγέννητο μωρό κάηκαν ζωντανοί, πέφτοντας θύματα ενός παρανοϊκού μίσους που ξεπερνά ακόμα και αυτά τα ακρότατα του "πολιτικού" ακτιβισμού και εισέρχεται στον μυστηριακό κόσμο του απόλυτου Κακού. Ενός Κακού που τεντώνει τόσο πολύ τα ιδεολογικά άκρα ώστε να τα κάνει να συναντηθούν, έτσι που η διαστροφή του ναζισμού να μη διαφέρει, τελικά, σε τίποτα από εκείνη όσων δηλώνουν φανατικά πολέμοί του!

Οι δολοφόνοι της Marfin δεν τιμωρήθηκαν ποτέ, γι' αυτούς δεν υπήρξε (ούτε, δυστυχώς, θα υπάρξει) "Νυρεμβέργη". Κι όσοι **αρνήθηκαν** να κρατήσουν ξεκάθαρες πολιτικές αποστάσεις από εκείνους, **ανταμείφθηκαν** ακόμα και με θεσμικά αξιώματα από έναν λαό που από την αρχή της Ιστορίας του έμαθε να μισεί για να υπάρχει. Και, σαν να μην έφταναν οι εξωτερικοί εχθροί - αληθινοί ή επινοημένοι - φρόντιζε πάντα να διχάζεται ώστε οι μισοί να εχθρεύονται τους άλλους μισούς...

Οι νεκροί της Marfin δεν θα βρουν, τελικά, ποτέ δικαίωση. Ας ευχηθούμε, τουλάχιστον, η θυσία τους να μην ξεχαστεί (και - γιατί όχι; - να μην πάει χαμένη) σε έναν τόπο όπου η πολιτική αντιπαράθεση δεν οδηγεί σε δημιουργική σύνθεση ιδεών αλλά σε **αυτοκαταστροφική αλληλοεξόντωση**. Κι έναν τόπο όπου ακόμα και η καταμέτρηση νεκρών φτάνει να γίνει εργαλείο πολιτικής. Είτε αυτοί πεθαίνουν από πυρκαγιά, είτε από πανδημία...